

Τμήμα Μουσικών Σπουδών

Μουσικός Ιούνιος 2024

Οργανωτική Επιτροπή:

Αναστασία Γεωργάκη
Ελένη Δημητροπούλου
Δημήτρης Κοτρωνάκης
Γιάννης Μαλαφής
Βάλια Χριστοπούλου

Ηχητική κάλυψη-βιντεοσκόπηση:

Βίκτωρ Μαστέλα
Νίκος Αρβανίτης
Δημήτρης Κοτρωνάκης

Επιμέλεια προγράμματος:

Δημήτρης Κοτρωνάκης

Σχεδιασμός αφίσας:

Δημήτρης Κοτρωνάκης

Εικαστικό εξωφύλλου:

Ελεάννα Μαρτίνου

Πέμπτη 20 Ιουνίου 2024, 13:30 μ.μ

Συναυλία φοιτητριών και φοιτητών του ΤΜΣ

Αμφιθέατρο Aula, Φιλοσοφική Σχολή
Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου

Ελεύθερη Είσοδος

Πληροφορίες: www.music.uoa.gr

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

1. **Jacques Ibert (1890 - 1962): Entr' Acte**
Φλάουτο: Σοφία Χατζή
Άρπα: Νεφέλη Μπρακουμάτσου-Τσώνη
2. **Charles Valentin Alkan (1813 – 1888): Grande sonate 'Les Quatre Ages' op.33 (πρώτο μέρος - 20 ans)**
Πιάνο: Κλεάνθης Φίλκα
3. **Vincenzo Bellini (1801 – 1835): Eccomi in lieta vesta... Oh! quante volte**
Edward Grieg (1843-1907): Solveig's Sang
Σοπράνο: Μελένιας Καλαϊτζή
Πιάνο: Αναστασία Προδρομίδου
4. **Sergei Rachmaninoff: Prelude in C#m (op. 3, No. 2)**
Johann Sebastian Bach (1685 - 1750) / Ferruccio Busoni (1866 – 1924): Ich ruf' zu dir, Herr (BWV 639)
Πιάνο: Γιώργος Λιόλης
5. **Fernando Sor (1778 – 1839): Introduction and Variation op.9**
Κιθάρα: Μαρία Κορνηλία Σπίγγου
6. **Franz Liszt (1811 – 1886): Années de pèlerinage: Première année: Suisse, S.160 - 9. Les cloches de Genève**
Πιάνο: Ηλέκτρα Παντελή
7. **György Ligeti (1923 – 2006): Étude No. 5: Arc-en-ciel**
Étude No. 13: L'escalier du diable
Πιάνο: Παύλος Σιφναίος
8. **Giulio Caccini (1551 – 1618): Amarilli,**
Γαβρίλος Καζάνας, Τενόρος
Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791): Batti batti
Νικολέτα Κουτσαμάνη, Υψίφωνος
Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791): Vedrai Carino
Ονίτα Κουτσομάνη, Υψίφωνος
Claudio Monteverdi (1567 – 1643): Pur ti miro
Γαβρίλος Καζάνας – Νικολέτα Κουτσαμάνη
Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791): Sull aria
Ονίτα Κουτσομάνη – Νικολέτα Κουτσαμάνη
Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791): Via resti servita
Ονίτα Κουτσομάνη – Νικολέτα Κουτσαμάνη
Emmerich Kálmán (1882-1953): Tanzen Möcht Ich (Ελληνικά)
Γαβρίλος Καζάνας, Νικολέτα και Ονίτα Κουτσαμάνη
Πιάνο: Σπύρος Σουλαδάκης,

9. **Κωνσταντίνος Κλάββας (1934 - 2012): Σονατίνα για βιολί και πιάνο**
Πιάνο: Δημήτρης Κουζής
10. **George Frideric Händel (1685 – 1759): V'adoro pupille (Giulio Cesare)**
Lascia ch'io pianga (Rinaldo)
Ombra mai fu (Serse)
Υψίφωνος: Αναστασία Προδρομίδου
Πιάνο: Πέτρος Χοχλακάκης
11. **Κώστας Ζήσης (γ. 2004): Prelude**
Sonatina
Scherzo
Πιάνο: Κώστας Ζήσης
12. **Ιωάννα Κάλλη (γ. 1971): Aquarelle**
Πιάνο: Σπύρος Λούκος
13. **Παραδοσιακό Κρήτης: Αρκάδι 1866**
Νικόλαος Ηλιάκης: Αετομάννα Κρήτη μας (στίχοι: Κωνσταντίνος Χατζάκης)
Κρητική λύρα, φωνή: Παναγιώτης Δερμιτζάκης
Κρητικό λαούτο: Αντώνης Τσορμπανάκης - Δημήτρης Μπαρμπαγαδάκης
14. **Κατερίνα Παπαδοπούλου / Σωκράτης Σινόπουλος: Αμυγδαλάκι τσάκισα**
Παραδοσιακό Μικράς Ασίας: Θάλασσα ληψήσου
Santuri Ethem Efendi: Σεχνάζ Λόνγκα
Βιολί: Κρις Λακίος
Ακορντεόν: Στέλλα Καταραχιά
Φωνή, κιθάρα: Ευγενία Πανταζή-Παπαδομανωλάκη
15. **Κατερίνα Γεωργακοπούλου: Ό,τι κι αν πω** (στίχοι: Κατερίνα Γεωργακοπούλου)
Ο φίλος (στίχοι: Παναγιώτης Γεωργακόπουλος)
Στον τοίχο (στίχοι: Παναγιώτης Γεωργακόπουλος)
Πιάνο, κιθάρα, φωνή: Κατερίνα Γεωργακοπούλου
16. **Νικόλας Χάλαρης (γ. 1992): In My Mind**
Your Story
Limit
Πιάνο: Νικόλας Χάλαρης
Κιθάρα: Αλέξανδρος Μονιάκης
Κοντραμπάσο: Γιάννης Βαγιάνος;
Τύμπανα: Στράτος Παπαιωάννου

Ο Jacques Ibert γεννήθηκε το 1890 στο Παρίσι και φοίτησε στο Paris Conservatoire. Το **Entr'Acte** (1935) αρχικά αποτέλεσε τμήμα της όπερας *Le Médecins de son honneur*, η οποία βασιζόταν στο θεατρικό έργο του Ισπανού θεατρικού συγγραφέα Calderon de la Barca. Κατά συνέπεια το ισπανικό ιδίωμα κυριαρχεί με το πρώτο τμήμα να παραπέμπει στο φλαμένκο με τις συγχορδίες της άρπας. Το δεύτερο τμήμα, μετά από μια σύντομη παύση, δημιουργεί την εικόνα ενός χορευτή ή χορεύτριας που αυτοσχεδιάζει με αυτή την λογική να υπογραμμίζεται ακόμα πιο έντονα με το σόλο της άρπας και της κατέντζας που εκτελείται και από τα δύο όργανα. Το έργο ολοκληρώνεται με την επιστροφή της αναφοράς στο ύφος του φλαμένκο και το ορμητικό χαρακτήρα φινάλε τόσο από την τρίλια του φλάουτου όσο και από τις συγχορδίες της άρπας.

- Νεφέλη Μπρακουμάτσου-Τσώνη

Η **Grande sonate 'Les Quatre Ages' Op.33**, του Charles Valentin Alkan, αποτελείται από 4 μέρη, τα οποία αντικατοπτρίζουν τα στάδια της ηλικίας που βρίσκεται ο πρωταγωνιστής ο οποίος περιγράφεται από τον συνθέτη. Το πρώτο μέρος ονομαζόμενο **20 ans** (20 ετών), περιγράφει τον πρωταγωνιστή στα 20 του έτη.

- Κλεάνθης Φίλκα.

Η πασίγνωστη άρια **Eccomi in lieta vesta... Oh! quante volte** της Ιουλιέτας προέρχεται από τη δεύτερη πράξη της όπερας *I Capuletti e i Montecchi* του Vincenzo Bellini, που πρωτοπαίχτηκε το 1830 στη Βενετία. Η Ιουλιέτα έχει γνωρίσει και ερωτευτεί το Ρωμαίο, ωστόσο ετοιμάζεται να παντρευτεί τον Tebaldo, κατόπιν διαταγής του πατέρα της. Στη συγκεκριμένη σκηνή, βρίσκεται στο δωμάτιό της, έτοιμη για το γάμο, όμως αγανακτεί, σπαράζει για τη σκληρή μοίρα της, ενώ ταυτόχρονα παρακαλεί μάταια τους ουρανούς να βρει τον αγαπημένο της Ρωμαίο.

Το έργο *Peer Gynt* είναι σκηνική μουσική που γράφτηκε από τον Edward Grieg για το ομόνυμο θεατρικό έργο του Henrik Ibsen, το 1875. Αργότερα, από την ίδια μουσική, ο συνθέτης έγραψε δύο σουίτες (1888 & 1893), από όπου προέρχεται και το τραγούδι **Solveig's Sang**. Η Solveig υπήρξε ο νεανικός έρωτας του Peer Gynt, τον οποίο και περιμένει να επιστρέψει σε εκείνη, στο τέλος της περιπετειώδους και περιπλανώμενης ζωής του. Του υπόσχεται ότι θα τον περιμένει πάντοτε όσο βρίσκεται στη γη, και αν δεν ενωθούν στη ζωή, θα τον περιμένει και στον παράδεισο.

- Αναστασία Προδρομίδου

Το πασίγνωστο **Πρελούδιο** του Sergei Rachmaninoff **σε ντο# ελάσσονα**, γνωστό και ως *Οι καμπάνες της Μόσχας*, ή και απλώς ως *Το πρελούδιο*, κατάφερε από την πρώτη κιόλας εκτέλεσή του κατάφερε να νικήσει το κοινό και να εκτοξεύσει την δημοτικότητα του νεαρού συνθέτη.

Το χορωδιακό πρελούδιο του Μπαχ με τον τίτλο **Ich ruf' zu dir, Herr** (Σε καλώ, Κύριε), ήταν γραμμένο αρχικά για εκκλησιαστικό όργανο και μετέπειτα παραλλαγμένο για εκτέλεση σε πιάνο από τον Ferruccio Busoni.

- Γιώργος Λιόλης

Ο Fernando Sor ήταν Ισπανός κιθαριστής και συνθέτης, ο οποίος δραστηριοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του ύστερου κλασικισμού και πρώιμου ρομαντισμού. Μία από τις πιο γνωστές συνθέσεις του είναι η **Introduction and Variations** op. 9 (εισαγωγή και παραλλαγές) σε ένα θέμα παρμένο από τον *Μαγικό Αυλό* του W. A. Mozart. Συγκεκριμένα από την Άρια *O Cara Armonia* (το πρωτότυπο στα γερμανικά *Das klinget so herrlich*). Το έργο αποτελείται από την εισαγωγή στη μι ελάσσονα, ενώ ακολουθεί η εμφάνιση του θέματος σε μι μείζονα και 5 παραλλαγές στη διάρκεια των οποίων μεταβάλλει τον τρόπο και το τέμπο.

- Μαρία Κορνηλία Σπίγγου

Το **Années de Pèlerinage** (Τα Χρόνια του Προσκυνητή) είναι ένα σύνολο τριών σουιτών για σόλο πιάνο του Franz Liszt. Μεγάλο μέρος του προέρχεται από το προηγούμενο έργο του, *Album d'un voyageur*, τον πρώτο του σημαντικό δημοσιευμένο κύκλο πιάνου (1835-1838) και θεωρείται ευρέως ως το αριστούργημα και το άθροισμα του μουσικού στυλ του Liszt. Ο τίτλος *Années de Pèlerinage* αναφέρεται στο διάσημο μυθιστόρημα

αυτοπραγμάτωσης του Goethe, Η μαθητεία του Wilhelm Meister και ειδικά στη συνέχειά του, *Τα Χρόνια του ταξιδιώτη* του Wilhelm Meister. Το μεγαλύτερο μέρος του πρώτου τόμου, *Suisse*, είναι παρμένο από το *Album du voyageur*, που συνέθεσε κατά τα χρόνια του στην Ελβετία με τη Marie d'Agoult. Ο κύκλος τελειώνει με το *Les cloches de Genève* (no.9), ένα εξάισιο αφιέρωμα στη γέννηση της κόρης του, Blandine, που εισήχθη από δύο στίχους του λόρδου Βύρωνα - «Δεν ζω στον εαυτό μου, αλλά γίνομαι μερίδιο αυτού γύρω μου» - στο οποίο μία τρυφερή κωδονοκρουσία ζωντανεύει σταδιακά προς μια παθιασμένη κορύφωση πριν κλείσει η συλλογή με μια υπενθύμιση από καμπάνες που ακούγονται από μακριά. Αυτό το πρώτο βιβλίο των *Années de Pèlerinage* είναι ένα ταξίδι προς τα μέσα και προς τα έξω. Φαινομενικά αγκυροβολημένο στον κόσμο των γήινων αισθήσεων, δημιουργεί μια σειρά από συνδέσεις ανάμεσα σε δύο ανθρώπους που αγαπήθηκαν βαθιά, αλλά και ανάμεσα σε τοπία και αγαπημένους ποιητές. Πάνω απ' όλα, δημιουργεί μια αξιοσημείωτα συνεκτική σύνδεση με τον σχεδόν αποκλειστικά λογοτεχνικό κόσμο του δεύτερου βιβλίου και τον θρησκευτικό και πνευματικό κόσμο του τρίτου.

- Ηλέκτρα Παντελή

Το **Arc en Ciel** του György Ligeti ίναι ένα παράδειγμα της επιρροής της jazz στην ύστερη συνθετική περίοδο του συνθέτη. Μία σπουδή αργής χρονικής αγωγής, πολυφωνικής υφής, με διαφορετική μετρική ένδειξη για το κάθε χέρι, και με την ψηλότερη γραμμή να αναλαμβάνει τον σολιστικό ρόλο. Στο **L' Escalier du Diable** ο Ligeti αξιοποιεί τα μαθηματικά των *fractals*, στα οποία εμπιέρεχεται η έννοια του απείρου. Συνεπώς, στην εν λόγω δεξιοτεχνική σπουδή διακρίνεται μία μεγάλη σειρά κλιμακώσεων, από τις οποίες η κάθε κορύφωση είναι ταυτόχρονα και αφετηρία μίας καινούριας κλιμάκωσης. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται η ψευδαίσθηση της αέναης ανάβασης, παραπέμποντας – σε φιλοσοφικό επίπεδο - στο μαρτύριο του Σίσυφου.

Το **Amarilli** του Giulio Caccini, είναι μαδριγάλι με θέμα τον έρωτα. Η **Batti batti** (*Don Giovanni* - Mozart) είναι άρια που τραγουδάει η Zerlina, μια νιόπαντη κοπέλα που θα πέσει στα δίχτυα και στον έρωτα του Don Giovanni. Σε αυτήν την άρια, από την 1η Πράξη του *Don Giovanni*, η Zerlina ζητάει από τον Masetto, τον ζηλιάρη αρραβωνιαστικό της να την «χτυπήσει», επειδή ήταν «κακή» και είχε μια περιπέτεια με τον Don Giovanni. Με αυτόν τον τρόπο προσπαθεί να τον πείσει για την αθωότητά της. Στην άρια **Vedrai Carino** (*Don Giovanni* - Mozart) η Zerlina και ο αρραβωνιαστικός της, Masetto, είχαν μια δύσκολη πορεία από την αρχή αυτής της όπερας, και το τελευταίο είναι ότι ο Masetto νικήθηκε αιματοβαμμένος από τον Don Giovanni. Η Zerlina τον βρίσκει εκ των υστέρων και προσφέρεται, να "τον κάνει καλά" στην άρια αυτή (Σεξουαλικά υπονοούμενα). Αυτή η άρια της Zerlina, από την 2η Πράξη του Don Giovanni, μπορεί να εκληφθεί ως γνήσια αγάπη από τη Zerlina ή μπορεί να είναι ένας τρόπος "να ρίξει στάχτη στα μάτια" του Masetto για να ξεχάσει την προηγούμενη εμπλοκή της με τον Don Giovanni. Στην άρια **Pur ti miro** (*L'incoronazione Di Poppea* – Monteverdi) η δράση λαμβάνει χώρα στην Αυτοκρατορική Ρώμη γύρω στο 60 μ.Χ. με την ιστορία του Νέρωνα, ο οποίος απογοητευμένος από τον γάμο του, παραμέρισε την Οττάβια και σύνταξε φανερή ερωτική σχέση με την Poppea. Ο Nerone και η Poppea τραγουδούν αυτό το ντουέτο αγάπης καθώς τελειώνει η όπερα, ενώ η Οττάβια αποαιρετά ήσυχια τη Ρώμη και στην αίθουσα του θρόνου του παλατιού ετοιμάζεται η τελετή στέψης της Poppea. Στην **Sull aria** (*Le nozze di Figaro* – Mozart) ο Κόμης σχεδιάζει να ασκήσει το φεουδαρχικό δικαίωμα ενός άρχοντα να κοιμάται με μια υπηρέτρια την νύχτα του γάμου της πριν ο σύζυγός της μπορέσει να κοιμηθεί μαζί της. Ο κόμης ήθελε το δικαίωμα να καταργηθεί όταν παντρεύτηκε τη Ροζίνα - κοντέσσα, αλλά τώρα θέλει να το επαναφέρει. Στο ντουέτο αυτό η Susanna μπαίνει στο δωμάτιο της Κοντέσσας και την ενημερώνει σχετικά με το σχέδιο να παραδίδει τον Κόμη, για να σταματήσει να την πολιορκεί. Η Κοντέσα υπαγορεύει ένα γράμμα αγάπης στη Susanna για να το στείλει στον Κόμη, στο οποίο του προτείνει να τη συναντήσει (τη Susanna) εκείνο το βράδυ, «κάτω από τα πεύκα». Στην άρια **Via resti servita** (*Le nozze di Figaro* - Mozart) η Marcellina είναι παλιά οικονόμος του Figaro, από την οποία είχε δανειστεί χρήματα και της είχε τάξει γάμο, ενώ η Susanna είναι η γυναικα την οποία ετοιμάζεται να παντρευτεί ο Figaro. Σε αυτό το ντουέτο οι δύο γυναίκες ανταλλάσσουν πολύ ηυναϊκά σαρκαστικές προσβολές η μία στην άλλη. Η Susanna θριαμβεύει στην ανταλλαγή συγχαίροντας την αντίπαλο

της για την εντυπωσιακή ηλικία της. Η ηλικιωμένη γυναίκα φεύγει έξω. Στην **Tanzen Mocht Ich** (Η περιγίαισα της Τσάρντας – Kalman) η Sylva Varescu, μια ταλαντούχα ερμηνεύτρια καμπαρέ από τη Βουδαπέστη, ετοιμάζεται για μια περιοδεία στην Αμερική. Αντιμετωπίζει ρομαντικές εμπλοκές με τους θαυμαστές της Edwin, Feri και Boni, που οδηγούν σε παρεξηγήσεις και κοινωνικές πιέσεις. Παρά τις προκλήσεις, η Sylva διεκδικεί την ανεξαρτησία της και επιλέγει τον δικό της δρόμο. Σε μια σκηνή της οπερέτας η Sylva τραγουδάει αυτό το ερωτικό ντούετο με τον Edwin.

- Νικολέτα Κουτσαμάνη

Η **Σονατίνα για βιολί και πιάνο**, έργο του μουσικοσυνθέτη και διευθυντή ορχήστρας Κώστα Κλάββα, είναι επηρεασμένο από την παράδοση της Αυστριακής και Γερμανικής σχολής στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Η Σονατίνα (1976) προσομοιάζει τον ήχο του παν διατονικού συστήματος του Χίντεμπερτ, μιας και ο Κλάββας είχε μελετήσει και δίδαξε αρμονία με το σύστημα του Πάουλ Χίντεμπερτ. Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά τον Νοέμβριο του 2023 στα πλαίσια αφιερώματος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών για τον συνθέτη και θεωρητικό Νίκο Παναγιωτάκη.

- Δημήτρης Κουζής

Από τις πιο επιτυχημένες και πολυπαιγμένες όπερες του Händel, η όπερα **Giulio Cesare in Egitto** γράφτηκε το 1724, και η πλοκή της διαδραματίζεται στην Αίγυπτο, μεταξύ 48-47 π.Χ. Η άρια **V' adoro pupille** προέρχεται από την αρχή της δεύτερης πράξης, όπου η Κλεοπάτρα, αδερφή του βασιλιά της Αιγύπτου, πολιορκεί ερωτικά τον Καίσαρα, για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της. Η στίθα των ματιών του, όπως λέει, είναι ευγνωμοσύνη στην καρδιά της, η οποία, κάθε στιγμή, λυπημένη τον αναζητά. Η όπερα **Rinaldo** γράφτηκε το 1711, και διαδραματίζεται στην Ιερουσαλήμ, την περίοδο της πρώτης σταυροφορίας (τέλη 11ου αιώνα). Η ανιχνία του αρχηγού των σταυροφόρων Almirena πρόκειται να παντρευτεί τον αγαπημένο της Rinaldo, ωστόσο, στο τέλος της πρώτης πράξης, πέφτει θύμα απαγωγής από τη βασίλισσα της Δαμασκού Armida. Η άρια **Lascia ch'io pianga** προέρχεται από τη δεύτερη πράξη, όπου η Almirena σπαράζει για τον αγαπημένο της, που βρίσκεται μακριά της, και κτετεύει για έλεος. Η όπερα **Serse** (Ξέρξης) γράφτηκε το 1738, ενώ η ιστορία τοποθετείται στην Άβυδο της Περσικής Αυτοκρατορίας, γύρω στο 470 π.Χ. Με το αγίσο **Ombra mai fu** ξεκινά η όπερα: στον κήπο μίας εξοχικής κατοικίας, κάθεται ο βασιλιάς Ξέρξης στη σκιά ενός πλατάνου, και, με το τραγούδι του, ευχαριστεί τον πλάτανο για την υπέροχη, δροσερή σκιά του: "ποτέ η σκιά ενός φυτού δεν υπήρξε πιο πολύτιμη, πιο ευχάριστη και πιο γλυκιά".

- Αναστασία Προδρομίδου

Τα έργα **Prelude**, **Sonatina** και **Scherzo**, του Κώστα Ζήση, γράφτηκαν την περίοδο 2023-2024 και αποτελούν μέρος μιας συλλογής πέντε σύντομων έργων για πιάνο. Το πρώτο, υπό την μορφή πρελουδίου, είναι μονοθεματικό με την κύρια μελωδία να πλαισιώνεται από ποικίλες αρμονικές επιλογές με χρήση αντιστικτικών τεχνικών. Το δεύτερο έργο είναι μια παραδοσιακή σονατίνα ως προς τη φόρμα με κύριο χαρακτηριστικό την πολυρυθμία. Το τρίτο κομμάτι είναι απαιτητικής δεξιοτεχνίας και αντλεί στοιχεία από τον φλογερό χορό του τάνγκο ενώ η αρμονία του βασίζεται σε αρμονικές σχέσεις τρίτης.

- Κώστας Ζήσης

Χαρακτήρας της **Aquarelle**, της Ιωάννας Κάλλη, είναι η διαφάνεια, η ικανότητα να αιχμαλωτίζει το φως, η λιτότητα των μέσων. Το νερό ως βασικό υλικό ρέει πάντα, επιδιώκοντας να βρει ισορροπία από μία υγρή περιοχή σε μια λιγότερο και εν τέλει να εξατμιστεί αποκαλύπτοντας το αποτύπωμα του...

- Ιωάννα Κάλλη

Το **Αρκάδι 1866** είναι ένα παραδοσιακό τραγούδι της Κρήτης το οποίο παραπέμπει στην Κρητική Επανάσταση του 1866 και συγκεκριμένα στο Ολοκαύτωμα της Μονής Αρκαδίου από τον Ηγούμενο Γαβριήλ και του ήρωες-μοναχούς του μοναστηριού. Η Μονή Αρκαδίου κινδύνευε από το τουρκικό στοιχείο με πρωτεργάτη τον Μουσταφά Πασσά και οι Κρητικοί προσπάθησαν να αντισταθούν καίγοντας τη Μονή Αρκαδίου, ως έναν τρόπο αποφυγής του θανάτου από τους ίδιους τους Τούρκους. Βέβαια, η φλόγα της Μονής Αρκαδίου είχε άμεσες συνέπειες και

στον Τουρκικό Στρατό, δεδομένου ότι αρκετοί Τούρκοι είχαν μαζευτεί γύρω από το Μοναστήρι. Το τραγούδι αυτό αποτελείται από δύο χαρακτηριστικές μελωδίες, οι οποίες ενώνονται και επανέρχονται η μία μετά την άλλη. Η φωνή διαδραματίζει σπουδαίο ρόλο, διότι μέσα από τη μουσική επιτέλεση υποδεικνύεται η ιστορικότητα των γεγονότων που εξελίχθηκαν την 8^η Νοεμβρίου 1866. Η μουσική επιτέλεση αυτού του τραγουδιού αντιστοιχεί σε στοιχεία της κρητικής παραδοσιακής μουσικής, διότι ο στίχος με τη μελωδία έχουν ξεκάθαρη αρμονική σχέση και ως εκ τούτου, η διαδικασία της προφορικότητας μπορεί να επιτευχθεί μέσω μίας παράλληλης πορείας στίχου και μελωδίας. Η πιο χαρακτηριστική εκτέλεση του εν λόγω τραγουδιού, είναι εκείνη του αείμνηστου και δεξιοτέχνη κρητικού λυράρη, Κώστα Μουντάκη. Το τραγούδι **Αετομάνα Κρήτη μας** αποτελεί μία χαρακτηριστική περίπτωση κρητικού έντεχνου τραγουδιού. Το εν λόγω τραγούδι χαρακτηρίζεται ως έντεχνο τραγούδι από ένα και μόνο στοιχείο: την ύπαρξη επώνυμου συνθέτη και συγκεκριμένα του Νίκου Ηλιάκη. Με άλλα λόγια, πρόκειται για μία ολοφάνερη επώνυμη δημιουργία (εν αντιθέσει με μία ανώνυμη δημιουργία, η οποία θα παρέπεμπε σε παραδοσιακό τραγούδι). Παρ' όλα αυτά, το τραγούδι περιλαμβάνει αρκετά στοιχεία τα οποία κατά το μάλλον ή ήττον παραπέμπουν στην κρητική μουσική παράδοση. Για παράδειγμα, οι στίχοι του τραγουδιού περιλαμβάνουν μία μεγάλη ποικιλία από όρους, βάσει των οποίων υποδεικνύεται η κρητική ταυτότητα. Τέτοιοι όροι είναι οι: Κνωσός, Κάμποι, Γάμοι, Αγώνες, Λευτεριά, Νίκες, Γαλιός, Ακρογιάλι κ.ά. Τέλος, η μουσική κατέχει ένα ιδιαίτερο χρώμα της κρητικής μουσικής παράδοσης, ενώ μέσα από τη μελωδική και αρμονική συνοδεία των λαούτων προβάλλεται η αλληλένδετη σχέση λύρας-κρητικού λαούτου για τις μουσικές επιτελέσεις κρητικών τραγουδιών (παραδοσιακών ή έντεχνων).

- Παναγιώτης Δερμιτζάκης

Το τραγούδι **Αμυγδαλάκι τσάκισα** είναι επώνυμη σύνθεση από τον ομώνυμο δίσκο της Κατερίνας Παπαδοπούλου σε συνεργασία με τον Σωκράτη Σινόπουλο. Οι παραδοσιακές του καταβολές είναι εμφανείς, παρά το γεγονός πως πρόκειται για σύγχρονη δημιουργία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι στίχοι του, οι οποίοι εντοπίζονται αυτούσιοι ως μαντινάδες σε ανώνυμα ελληνικά τραγούδια. Αν και συναντάται υπό το όνομα του Π. Τούντα, το τραγούδι **Θάλασα λυπήσου**, λόγω μάλλον δισκογραφικών επιταγών, αποτελεί παραδοσιακό τραγούδι με προέλευση από τα δυτικά παράλια της Μικράς Ασίας (επαρχία Λυδίας). Η μελωδία του κινείται πάνω στο μακάμ "χιτζάζ" και ο ομοιοκαταληκτικός στίχος του αναφέρεται πρώτος στην τραγικότητα της ξενιτιάς και της απώλειας του έρωτα. Το 1933 κυκλοφόρησε ξανά με διαφορετικούς στίχους, σε σύνθεση του Τούντα και ερμηνεία της Ρ. Εσκενάζυ (**Πάλι θύμωσε η μαμά σου**). Το τραγούδι **Σεχνάζ Λόνγκα** (**Sehnaz Longa**) είναι μία **Λόνγκα** (μορφή οθωμανικής μουσικής), στο ρυθμό των 2/4, γραμμένη στο μακάμ **σεχνάζ**. Η σύνθεση αποδίδεται στον Santuri Ethem Efendi, τούρκο συνθέτη που δραστηριοποιήθηκε στον τομέα της κλασσικής τουρκικής μουσικής στα τέλη του 19^{ου} αιώνα. Εναλλακτική ερμηνεία αποτελεί πως δημιουργήθηκε από τον ρωμίο μουσικό της Κωνσταντινούπολης Νικολάκη (Nikolaki Efendi), ο οποίος έπαιζε πολιτική λύρα και λάφτα.

- Ευγενία Πανατζή

Τρία τραγούδια σε μουσική της Κατερίνας Γεωργακοπούλου και σε στίχους δικούς της και του πατέρα της, Παναγιώτη Γεωργακόπουλου: **Ο, τι κι αν πω, Ο φίλος, Στον τοίχο**. Αποτελούν κομμάτια απλού αρμονικού ύφους, με ένα όμως ιδιαίτερο μελωδικό χρώμα. Τραγούδια ωσάν μικρές ιστορίες, με έντονο το χαρακτηριστικό της επανάληψης και του αυτοσχεδιασμού. Σήμερα θα παρακολουθήσετε τα τραγούδια ακριβώς όπως γεννήθηκαν, με μία κιθάρα κι ένα πιάνο.

- Κατερίνα Γεωργακοπούλου

Οι συνθέσεις **In My Mind, Your Story** και **Limit**, του Νικόλα Χάλαρη, είναι κυρίως επηρεασμένες από την μοντέρνα ευρωπαϊκή τζαζ μουσική και περιέχουν στοιχεία από την αρμονία και την αισθητική της κλασσικής μουσικής.

- Νικόλας Χάλαρης